

Betænkning

over forslag til lov om ændring af lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning.

(Afgivet af landbrugs- og fiskeriudvalget den 2. marts 1973).

Udvalget har gennemgået lovforslaget og fået en række spørgsmål besvaret skriftligt af landbrugsministeren, der tillige har stillet nedenstående ændringsforslag.

Udvalget henstiller, at landbrugets ønske om billigere medicin tilgodeses, ved at visse lægemidler, der nu er receptpligtige, fritages for recepttvang og endvidere frigives til handel uden for apotekerne. De midler, der i denne forbindelse i første række er på tale, er ormemidler, vitaminpræparater og jernpræparater.

Udvalget indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med den af landbrugsministeren foreslåede ændring, hvorom der henvises til de ledsagende bemærkninger.

Ændringsforslag.

Af *landbrugsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til lovforslagets tekst.

Efter den under nr. 2 foreslåede nye § 7 a indsættes:

„§ 7 b. For at forebygge forekomsten af uønskede rester af lægemidler og andre biologisk virksomme stoffer samt bestanddele eller omsætningsprodukter fra sådanne stoffer i levnedsmidler af animalsk oprindelse kan landbrugsministeren efter forhandling med ministeren for forureningsbekæmpelse fastsætte regler om og herunder begrænse eller helt forbyde anvendelsen af bestemte arter af sådanne stoffer i forebyggende eller helbredende øjemed til husdyr.“

Bemærkninger.

I forbindelse med udarbejdelsen af forslag til lov om levnedsmidler m. m. var det under overvejelse i loven at optage bestemmelser, der gav hjemmel til at forbyde, begrænse og regulere anvendelsen af lægemidler og andre biologisk virksomme stoffer til husdyr. Det blev imidlertid besluttet, at sådanne regler skulle optages i forslaget til lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning.

Risgaard Knudsen,
formand.

Poul Dalsager.

Falk Hansen.

Søren B. Jørgensen.

Evald Kristensen.

Buchart Petersen.

Erik Worm,
næstformand.

Frandsen.

Morten Lange.

Henning Andersen.

Lowzow.

H. C. Toft.

Anders Andersen.

Søren Jensen (Hasseris).

Jeppe Kristensen.

Erik Hansen.

Svend Haugaard.

Bilag.

Udvalgets spørgsmål til landbrugsministeren og dennes svar.

Spørgsmål 1:

Hvilket uddannelseskra­v agter ministeren at stille i medfør af den foreslåede § 4, stk. 4?

Svar:

Ifølge betænkning nr. 660/1972 vedrørende ovennævnte lov, afsnit G, s. 18, anser udvalget det for muligt at anvende mellemteknikere på autoriserede slagterier, medens udvalget ikke for andre af de undersøgte områder har kunnet konkretisere forudsætningerne for at skitsere rammerne for en mellemteknikeruddannelse. Under de i betænkningens bilag 18, 19 og 20 opstillede forudsætninger regner udvalget med ½ års uddannelse for mellemteknikere ved fjerkrækontrol og 1 år for mellemteknikere på svineslagterier.

Spørgsmål 2:

Hvor meget skønner ministeren, at den fornødne uddannelse til opfyldelse af det omhandlede uddannelseskra­v vil koste i alt og pr. elev?

Svar:

Spørgsmålet kan på grund af manglende undersøgelse kun besvares hypotetisk, men det må antages, at virksomhederne eller det offentlige — for så vidt angår uddannelse af mellemteknikere til funktioner på autoriserede slagterier — må betale løn i uddannelses­stiden. I 1972-priser skulle en mellemtekniker til fjerkrækontrol herefter kunne ud­dannes for: lønning i 6 måneder kr. 22.000 + 3.000 til rejse og ophold uden for hjembyen, medens der ikke foreligger grundlag for at afgive skøn over undervisningsudgif­ternes størrelse.

For en mellemtekniker til kødkontrol andrager beløbet i 1 år 60.000 kr. + 6.000 kr. til rejse og ophold uden for hjembyen, medens man ligesom ved uddannelsen af fjerkrækontrollører ikke kan afgive skøn om undervisningsudgifterne. Antallet af elever kan ikke oplyses.

Spørgsmål 3:

Kan ministeren oplyse, inden for hvilke arbejdsområder de pågældende „mellemteknikere“ skal beskæftiges?

Svar:

Der henvises til svar af spørgsmål 1 med den tilføjelse, at der foreligger et andragende om godkendelse af uddannelses­program for veterinær­sygeplejelaboranter og eneret for de uddannede til at anvende titlen.

Spørgsmål 4:

I hvilket omfang og på hvilke områder anvendes der allerede nu mellemteknikere inden for dyrlægernes område?

Svar:

Ifølge afsnit A, specielt side 5 nederst, i betænkningen er det — såfremt man ved mellemteknikere i denne forbindelse forstår personer, der har fået en sådan uddannelse, at de i et vist omfang kan udøve funktioner, der henhører under dyrlægegerningen — vanskeligt overhovedet at nævne eksempler på mellemteknikere, der er beskæftiget inden for dyrlægegerningen. Der kan muligvis nævnes læge trikinkontrollører, tilsynsassistenter på autoriserede slagterier og kødvar­virksomheder, laboranter på levnedsmid­dellaboratorier og veterinære, diagnostiske laboratorier samt tekniske assistenter ved mastitislaboratorierne. Endelig kan anføres, at mere end 90 pct. af kunstig sædoverfø­ring på kvæg og al kunstig sædoverføring på svin, der omfattes af lov nr. 211 af 31. maj 1968 om kunstig sædoverføring på husdyr, udføres af inseminører, der har gennemgået den i lovgivningen foreskrevne uddannelse, idet dog bemærkes, at inseminering ikke anses at kræve veterinær indsigt.

Spørgsmål 5:

Vil bestemmelserne i den foreslåede nye § 7a berøre eller være nogen hindring for gen-

Bilag til bet. o. lovf. vedr. udøvelse af dyrlægegerning.

nemførelsen af den såkaldte dyrlægeordning (den aftale, der er indgået mellem dyrlægerne og landbruget)?

Svar:

Spørgsmålet må besvares benægtende, da såvel § 7a som dyrlægeordningen bygger på, at bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 272 af 1. november 1955 om dyrlægers indkøb og distribuering og dispensering af lægemidler til dyr samt veterinærdirektoratets cirkulære af 1. november 1955 overholdes.

Spørgsmål 6:

Vil ministeren foranledige, at jern- og vitaminpræparater til injektion samt orme-midler fritages for receptpligt?

Svar:

Receptpligten for lægemidler fastsættes af indenrigsministeren. På landbrugsministeriets foranledning er ormemedlet Piperazin blevet fritaget for receptpligt (men fortsat forbeholdt apotekernes eneret til forhandling) ved ændring af 1. september 1971 i sundhedsstyrelsens regler af 1. december 1969 om rekvirering og udlevering af lægemidler. I et af indenrigsministeriet i 1971 nedsat udvalg vedrørende veterinære lægemidler, der har fungeret som et underudvalg under apotekerlovudvalget, er der enighed om at anbefale, at distribution af piperazinpræparater forestås af Danmarks Apotekerforening på en sådan måde, at de kan tilstilles slagterierne med en væsentlig prisreduktion til følge. Forslaget kan imidlertid først gennemføres, såfremt der skabes mulighed herfor ved ændring af apotekerloven.

Det nævnte udvalgs flertal ville derimod ikke gå ind for at fritage injektionspræparater for receptpligt, hvilket ville bringe Danmark i modstrid med Europarådets Partial Agreement „resolution AP(69)“, som man har tilsluttet sig.

Spørgsmål 7:

Kan ministeren oplyse, hvorledes han har tænkt sig at administrere bestemmelserne i § 7a, stk. 4?

Svar:

§ 7a, stk. 4, vil blive administreret i overensstemmelse med de principper, der har

fundet udtryk i den i svaret af spørgsmål 5 citerede bekendtgørelse nr. 272 af 1. november 1955 og i cirkulæret af 1. november 1955, hvorefter det centrale er, at en dyrlæge kun må udlevere lægemidler eller ordinere lægemidler ved recept til behandling af sygdomstilfælde hos dyr på grundlag af en diagnose, der under alle instændigheder skal være tilvejebragt på en sådan måde, at den er fagligt forsvarlig. Afgørelsen heraf beror på domstolene.

Spørgsmål 8:

Kan ministeren oplyse, hvorledes bestemmelserne i § 7a, stk. 4, harmonerer med den i bilag 23 i betænkningen indeholdte aftale?

Svar:

Af svaret ad spørgsmål 7 og af stk. a i bilag 23 i betænkningen fremgår, at man ved begge formuleringer forudsætter, at en dyrlæge for at foretage udlevering eller receptordination skal have de pågældende dyr under behandling på en fagligt forsvarlig måde. Disharmoni mellem de to regelsæt skulle derfor ikke kunne forekomme.

Spørgsmål 9:

Har Sverige tilsluttet sig den i svaret på spørgsmål 6 nævnte Partial Agreement „resolution AP (69)“?

Svar:

Sverige deltager ikke i nævnte Partial Agreement virksomhed i Europarådet og har således ikke tilsluttet sig resolutionen.

Spørgsmål 10:

Er der til afløsning af den tidligere aftale om en dyrlægeordning truffet en ny aftale, og er der i bekræftende fald overensstemmelse mellem denne og bestemmelserne i § 7a, stk. 4?

Svar:

Aftalen af 12. marts 1971 mellem Den danske Dyrlægeforening og Landbrugets Veterinærudvalg vedrørende retningslinjer for samarbejde mellem svineproducenter og praktiserende dyrlæger om sygdomsbekæmpelse er ikke afløst af nogen ny aftale. Dyrlægeforeningen har på telefonisk forespørg-

sel oplyst, at der mellem foreningen og Husdyrbrugets veterinære Konsulenttjeneste er indgået en aftale, hvorefter de praktiserende dyrlæger på grundlag af aftalen af 12. marts 1971 bistår HVK's medlemmer i sygdomsforebyggelse og sygdomsbekæmpelse, og at denne aftale er i overensstemmelse med § 7 a, stk. 4.